

In politiek en militair opzicht bestaat er een behoefte aan een volledige verovering van het beloofde land. In geestelijk opzicht valt er voor de nieuwe generatie Israëlieten nog veel te leren – namelijk, dat welvaart voortkomt uit gehoorzaamheid, en dat ongehoorzaamheid leidt tot tegenspoed. Het is een les die de oudere Israëlieten al tijdens de omzwervingen in de woestijn en de verovering van Kanaän hadden geleerd, maar het verdwijnen van de oudere generatie laat een vacuüm achter wat betreft de oprechte toewijding aan God en Zijn wetten. Vanaf dit moment krijgt Israël met een geestelijk en politiek verval te kampen.

De onvolledige veroveringen hebben Israël kwetsbaar gemaakt voor de heidense invloeden om hen heen. Nu zij zich ontwikkelen tot een meer agrarische samenleving, worden de Israëlieten in toenemende mate aangetrokken door de Kanaänitische cultus van Baäl, die geassocieerd wordt met vruchtbaarheid en oogsten. Een neiging tot het sluiten van compromissen leidt tot gemengde huwelijken, afgoderij en immoraliteit. De combinatie van de nationale zonden en de onoverwonnen inwoners leidt tot onderdrukking door en overheersing van verschillende heidense volken, precies zoals God had voorspeld.

In deze periode passeren de Israëlieten verschillende cycli van zonde en onderdrukking, maar gelukkig ook van berouw. En steeds als de mensen weer bij zinnen komen, schuift God een leider naar voren die hen zal redden. Elk van deze “rechters” (of “richteren”) leidt slechts een klein aantal stammen binnen de nu losse federatie van Israëlitische stammen. Hoewel de totale tijdsduur van hun regeringsperiodes zo'n 450 jaar bedraagt, is de werkelijke tijdspanne slechts ongeveer 335 jaar vanwege overlappingen in de individuele regeringsperiodes.

- Rich. 2:9b**
Joz. 24:31
(1400-1380
v.C.?)
- TIJDPERK VAN OUDEREN. Het volk was de HERE trouw gebleven gedurende Jozua's leven en ook daarna, zolang de ouderen (de mensen van zijn generatie) nog leefden. Deze waren ooggetuige geweest van de geweldige wonderen die de HERE voor Israël had gedaan.
- Rich. 2:10**
- NIEUWE GENERATIE. Maar na verloop van tijd was die hele generatie gestorven; de volgende generatie kende de HERE niet en had de grote wonderen, die Hij voor Israël had gedaan, niet meegemaakt.
- Rich. 2:11-13**
- VAN GOD NAAR AFGODERIJ. De Israëlieten deden dingen die de HERE uitdrukkelijk had verboden en gingen afgoden vereren. Zij dachten niet meer aan de HERE, de God, Die hun voorouders hadden vereerd en aanbeden; de God, Die hen ook uit Egypte had geleid. Zij aanbaden de afgoden van de omringende volken en knielden er zelfs voor. Toen werd de HERE boos op Israël. Ze hadden immers Hém verlaten en Baäl en de afgodsbeelden van Astarte aanbeden!
- Rich. 2:14,15**
- ZONDE BRENGT NEDERLAGEN. Daarom leverde Hij hen uit aan hun vijanden, die hen leegplunderden. Zij waren niet langer tegen hen opgewassen. Telkens wanneer de Israëlieten optrokken tegen hun vijanden, liet de HERE hen het onderspit delven. Hij had hen hiervoor gewaarschuwd, ja, zelfs gezworen dat Hij dit zou doen. Maar elke keer als het volk het vreselijk zwaar te verduren kreeg, gaf de HERE richters, die hen van hun vijanden verlost.
- Rich. 2:16-19**
- GERED DOOR RECHTERS. Zelfs toen wilden de Israëlieten nog niet naar de richters luisteren, maar werden zij de HERE ontrouw door afgoden te aanbidden en zich daarvoor neer te buigen. Zij keerden zich erg snel af van de weg van hun voorouders door te weigeren de geboden van de HERE te gehoorzamen. Telkens wanneer de HERE een richter had aangesteld, was Hij met hem. Iedere richter verlostte het volk Israël van zijn vijanden, want de HERE werd diep bewogen door het gekerm van Zijn volk over de tirannieke onderdrukkers. Maar na de dood van de richter begon het volk steeds weer te zondigen, zelfs nog erger dan de vorige generaties. Het vereerde heidense afgoden en boog zich in aanbidding daarvoor neer. Hardnekkig weigerde het te breken met de slechte praktijken van de volken rondom.
- Rich. 2:20-23**
- ISRAELS GELOOF BEPROEFD. Toen werd de HERE weer toornig op Israël. Hij zei: "Omdat de Israëlieten het verbond hebben verbroken, dat Ik met hun voorouders heb gesloten en omdat zij niet naar Mij hebben geluisterd, zal Ik de volken die bij de dood van Jozua nog niet waren overwonnen, niet meer verdrijven. In plaats daarvan zal Ik deze volken gebruiken om mijn volk Israël op de proef te stellen om te zien of het Mij wel of niet gehoorzaam zal zijn, zoals zijn

voorouders wél waren." De HERE had immers die volken in het land laten blijven en hen niet meteen verdreven of door Jozua laten overwinnen.

- Rich. 3:1-4** VIJANDEN DOOR GOD GEBRUIKT. De HERE liet de volken in het land blijven om de nieuwe generatie Israëlieten, die de oorlogen met Kanaän niet had meegemaakt, op de proef te stellen. Want de HERE wilde de Israëlieten, die geen oorlog hadden meegemaakt, leren vechten tegen de vijand. Die vijanden waren de Filistijnen (vijf steden), de Kanaänieten, de Sidoniërs en de Hevieten, die in de bergen van de Libanon woonden, vanaf de berg Baäl-Hermon tot de weg naar Hamath. Deze volken dienden om de nieuwe generatie Israëlieten op de proef te stellen, om te zien of zij zou luisteren naar de geboden, die de HERE haar voorouders door Mozes had gegeven.
- Rich. 3:5,6** ISRAELIETEN SLAGEN NIET. De Israëlieten woonden dus midden tussen de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten. De jonge mannen van Israël trouwden echter met meisjes uit die volken en Israëlitische meisjes werden aan niet-Israëlitische mannen uitgehuwelijkt. Al gauw vereerden de Israëlieten ook hun afgoden.

Othniël, Ehud en Samgar

In de eerste eeuw van Israëls verval worden verschillende stammen onderdrukt door de Mesopotamiërs, de Moabieten en de Filistijnen. Othniël, een neef van Kaleb, leidt Juda en Simeon naar een overwinning over de Mesopotamiërs. Ehud zelf vermoordt de leider van de Moabieten (die al vijanden van Israël zijn geweest sinds Koning Balak probeerde om Bileam het volk te laten vervloeken). Dankzij Ehuds moedige daad worden de stammen van Efraïm en Benjamin bevrijd van de bezetting door een land dat ooit door Israël grondig verslagen was. Tenslotte wordt Samgar vluchtig vermeld. Samgar zal de eerste van verscheidene Israëlieten zijn die strijd voeren tegen de krijgshaftige Filistijnen in het zuidelijke kustgebied van Kanaän.

- Rich. 3:7,8 (1380-1367 v.C.?)** ONDERDRUKKING DOOR MESOPOTAMIERS. Zo deden zij wat de HERE had verboden; zij vergaten de HERE, hun God, en aanbaden Baäl en afgodsbeelden van Asjéra. Toen werd de HERE toornig op Israël en liet toe dat koning Kuschan-Rischataïm van Mesopotamië hen overwon. Acht jaar lang werden zij door hem overheerst.
- Rich. 3:9-11 (1367-1327 v.C.?)** BEVRIJDING DOOR OTHNIEL. Maar toen Israël tot de HERE om hulp riep, gaf de HERE iemand om hen te verlossen. Het was Kalebs neef Othniël, de zoon van Kalebs jongere broer Kenaz. De Geest van de HERE kwam over Othniël en hij stelde in Israël orde op zaken. Vervolgens bracht hij zijn leger in het veld tegen koning Kuschan-Rischataïm. De HERE hielp Israël deze volledig te verslaan. Daarna, gedurende de veertig jaar onder Othniëls leiding, heersten rust en vrede in het land.
- Rich. 3:12-14 (1327-1304 v.C.?)** ONDERDRUKKING DOOR MOABIETEN. Maar na Othniëls dood begon het volk Israël opnieuw tegen de HERE te zondigen. Daarom stond de HERE koning Eglon van Moab toe een deel van Israël te overwinnen. Deze koning sloot een verbond met de Ammonieten en de Amalekieten. Gezamenlijk versloegen zij de Israëlieten en namen de stad Jericho in, die ook wel 'Stad van de Palmbomen' heet. Gedurende de volgende achttien jaar waren de Israëlieten verplicht koning Eglon van Moab hoge belastingen te betalen.
- Rich. 3:15-25** EHUD DOODT EGLON. Maar toen Israël de HERE te hulp riep, stuurde Hij een redder: Ehud, de zoon van Gera, een Benjaminit die linkshandig was. Ehud bracht elk jaar Israëls belastinggeld naar koning Eglon. Toen hij deze tocht weer eens ondernam, maakte hij een tweesnijdend zwaard van nog geen halve meter lang en bevestigde dat onder zijn kleren, op zijn rechterheup. Nadat Ehud het geld had afgedragen aan koning Eglon (die vreselijk dik was) begon hij aan de terugreis. Maar buiten de stad gekomen, bij de gebeeldhouwde stenen in de buurt van Gilgal, stuurde hij zijn metgezellen verder en keerde zelf alleen naar de koning terug. "Majesteit, ik heb een geheime boodschap voor u", zei hij. De koning stuurde onmiddellijk alle aanwezigen weg, zodat Ehud onder vier ogen met hem kon spreken. Ehud liep op de koning toe, die helemaal alleen in de koele bovenzaal zat, en zei tegen hem: "Het is een boodschap van God!" Eglon stond meteen op van zijn troon om de boodschap aan te horen. Op hetzelfde moment greep Ehud met zijn linkerhand onder zijn kleren, trok het zwaard

van zijn rechterheup en stak het diep in koning Eglons buik, tot het heft toe. Het vet sloot zich er omheen, omdat Ehud het er niet uit trok. Daarop vergrendelde deze de deur van de bovenzaal, verliet het vertrek via een achteruitgang en verdween langs een galerij naar buiten.

Nauwelijks was Ehud buiten of de dienaren van de koning kwamen bij de bovenzaal kijken, maar troffen de deur op slot. Ze wachtten een tijdje en meenden dat de koning graag een poosje in de koele bovenkamer alleen wilde zijn. Maar toen het langer begon te duren en de koning nog steeds niet tevoorschijn kwam, werden zijn dienaren ongerust en haalden een sleutel. Zij maakten de deur open en vonden hun heer dood op de grond.

Rich. 3:26-30
(1304-1224
v.C.?)

BEVRIJDING VAN MOABIETEN. Ondertussen was Ehud langs de gebeeldhouwde stenen ontsnapt en veilig en wel in Seïra aangekomen. Daar, op de bergen van Efraïm, blies hij op de hoorn om het volk op te roepen voor de strijd. Er verzamelde zich een leger bij hem en onder zijn bevel daalden de strijders van de bergen af.

"Volg mij!" riep Ehud. "De HERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in uw macht gegeven!" Het leger trok naar de doorwaadbare plaatsen van de Jordaan aan de weg naar Moab, bezette die en liet geen mens meer oversteken. Toen raakten de Israëlieten slaags met de Moabieten en doodden ongeveer tienduizend sterke, weerbare mannen, zonder iemand te laten ontsnappen. Zo werd Moab die dag door Israël overwonnen en heersten rust en vrede in het land gedurende de volgende tachtig jaar.

Rich. 3:31

BEVRIJDING DOOR SAMGAR. De richter die na Ehud optrad, heette Samgar. Hij was een zoon van Anath. Samgar doodde eens zeshonderd Filistijnen met een ossenstok en verloor Israël op die manier.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

HET BOEK, Copyright © 1979, 1988, 2007 van Biblica, Inc.®

Gebruikt met toestemming van Biblica, Inc. Alle rechten wereldwijd voorbehouden.